

[Undervisningsministeren.]

komme med delforslag eller lignende. Jeg mener at vide, at der er udført et godt arbejde i udvalget, og at man er indstillet på at fremme arbejdet mest muligt, og en afgrænsende drøftelse vil finde sted den 9. april.

K. B. Andersen: Jeg kan for så vidt takke ministeren for redegørelsen her, som der jo ikke var noget direkte negativt i den. Men jeg tror nok, de fleste vil give mig ret i, at der var ikke meget kød på benet. Jeg håber, vi snart hører noget mere, og jeg ville dog i hvert tilfælde være beroliget, hvis ministeren i anden omgang ville give udtryk for, at det under regeringens almindelige udskydelse af problemerne, som også gælder for uddannelsen — den almindelige, sådan sparende udskydelse af initiativerne, som regeringen på andre uddannelsesområder har vist — vil vise sig muligt at få reformer ført ud i livet, også selv om de koster nogle af de penge, regeringen holder så fast på.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg kender ikke noget til sparende og udskydende foranstaltninger. Det er der heller ikke tale om i denne forbindelse. Der er tale om at afvente resultatet af det arbejde, som er gjort i udvalget, og dets forelæggelse den 9. april.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til undervisningsministeren:

„Agter ministeren som ønsket af studenterne og Akademikernes Samarbejdsudvalg at fremlægge problemerne omkring demokratiseringen af de højere undervisningsinstitutioner til debat i folketinget?“

Hanne Reintoft: Når jeg rejser dette spørgsmål, skyldes det flere faktorer. Både studenterne og Akademikernes Samarbejdsudvalg er utilfredse med universitetsadministrationsudvalgets anden betænkning, hvor man går ind for bevarelsen af traditionelle ledelses- og studieformer. Betænkningen er nu sendt ud til vurdering på de forskellige højere læreanstalter, og både de studerende og de yngre akademiske lærerkræfter

må frygte, at betænkningen føres ud i livet ad administrativ vej.

Nu turde det ligge ret klart, at tiden ikke er inde til at fastholde forældede dogmer og stive principper i en undervisning, når store dele såvel af dem, der skal udføre undervisningen, som dem, der skal undervises, ikke finder form og fremgangsmåde hensigtsmæssig, endsige moderne og demokratisk. Dette, at studenterne ønsker nye ledelses- og undervisningsformer og finder, at tiden er inde til at tage sagen i egen hånd, selv om de på nogle punkter er enige med de yngre lærerkræfter, må også ses i større sammenhæng, i lyset af det stærke ønske, der er ved at rejse sig om mere aktive demokratiske leveformer, organisations- og ledelsesformer i hele befolkningen, i skolerne, på arbejdspladserne, på statens og kommunernes institutioner.

De højere læreanstalter kunne med rette indgå som et af de samfundsled, hvor man prøvede at efterleve disse nye tanker og ideer, og jeg vil derfor finde det meget ønskeligt, om man her i tinget kunne få en principiel debat om dette meget påtrængende spørgsmål. Folketinget ville, hvis dette fandt sted, vise viljen til at tage de overvejelser op, der foregår i befolkningen, og give udtryk for, at livsnære problemstillinger også formåede at give genlyd her. Samtidig ville man vise, at man agtede at finde frem til en virkelig forbedring og fornyelse og ikke blot administrative småændringer af de studerendes forhold.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Som fru Hanne Reintoft nævnte, er anden del af betænkningen fra universitetsadministrationsudvalget afgivet for kort tid siden. Den er omdelt til tingets medlemmer, den er sendt ud til drøftelse ved alle de pågældende undervisningsinstitutioner, og en ivrig diskussion af alle de problemer, der knytter sig til en ændret administration af de højere uddannelsesinstitutioner, er i gang.

Jeg vil gerne på den givne foranledning gøre opmærksom på, at allerede før denne betænkning forelå, har man jo været opmærksom på disse problemer. Der er taget hensyn til dem ved nogle af de seneste regulativer og anordninger. Jeg skal eksempelvis nævne, at i det midlertidige regulativ for